अग्निम् ईळे पुरोहितं यज्ञस्य देवम् ऋत्विजम् ।
होतारं रत्नधातमम् ॥ १.००१.०१ ॥
अग्निः पूर्वेभिर् ऋषिभिर् ईड्यो नूतनैर् उत ।
स देवाँ एह वक्षति ॥ १.००१.०२ ॥
अग्निना रयिम् अश्नवत् पोषम् एव दिवे-दिवे ।
यशसं वीरवत्तमम् ॥ १.००१.०३ ॥
अग्ने यं यज्ञम् अध्वरं विश्वतः परिभूर् असि ।
स इद् देवेषु गच्छति ॥ १.००१.०४ ॥
अग्निर् होता कविक्रतुः सत्यश् चित्रश्रवस्तमः ।
देवो देवेभिर् आ गमत् ॥ १.००१.०५ ॥
यद् अङ्ग दाशुषे त्वम् अग्ने भद्रं करिष्यसि ।
तवेत् तत् सत्यम् अङ्गिरः ॥ १.००१.०६ ॥
उप त्वाग्ने दिवे-दिवे दोषावस्तर् धिया वयम् ।
नमो भरन्त एमसि ॥ १.००१.०७ ॥
राजन्तम् अध्वराणां गोपाम् ऋतस्य दीदिविम् ।
वर्धमानं स्वे दमे ॥ १.००१.०८ ॥
स नः पितेव सूनवे ऽग्ने सूपायनो भव ।
सचस्वा नः स्वस्तये ॥ १.००१.०९ ॥

यज्ञेन वर्धत जातवेदसम् अग्निं यजध्वं हविषा तना गिरा ।
समिधानं सुप्रयसं स्वर्णरं दुक्षं होतारं वृजनेषु धूर्षदम् ॥ २.००२.०१ ॥
अभि त्वा नक्तीर् उषसो ववाशिरे ऽग्ने वत्सं न स्वसरेषु धेनवः ।
दिव इवेद् अरतिर् मानुषा युगा क्षपो भासि पुरुवार संयतः ॥ २.००२.०२ ॥
तं देवा बुध्ने रजसः सुदंससं दिवस्पृथिव्योर् अरतिं न्य् एरिरे ।
रथम् इव वेद्यं शुक्रशोचिषम् अग्निम् मित्रं न क्षितिषु प्रशंस्यम् ॥ २.००२.०३ ॥
तम् उक्षमाणं रजसि स्व आ दमे चन्द्रम् इव सुरुचं ह्वार आ दधुः ।
पृश्न्याः पतरं चितयन्तम् अक्षभिः पाथो न पायुं जनसी उभे अनु ॥ २.००२.०४ ॥
स होता विश्वम् परि भूत्व् अध्वरं तम् उ हव्यैर् मनुष ऋञ्जते गिरा ।
हिरिशिप्रो वृधसानासु जर्भुरद् द्यौर् न स्तृभिश् चितयद् रोदसी अनु ॥ २.००२.०५ ॥
स नो रेवत् समिधानः स्वस्तये संददस्वान् रयिम् अस्मासु दीदिहि ।
आ नः कृणुष्व सुविताय रोदसी अग्ने हव्या मनुषो देव वीतये ॥ २.००२.०६ ॥
दा नो अग्ने बृहतो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजं श्रुत्या अपा वृधि ।
प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि स्व १ र् ण शुक्रम् उषसो वि दिद्युतः ॥ २.००२.०७ ॥
स इधान उषसो राम्या अनु स्व १ र् ण दीदेद् अरुषेण भानुना ।
होत्राभिर् अग्निर् मनुषः स्वध्वरो राजा विशाम् अतिथिश् चारुर् आयवे ॥ २.००२.०८ ॥
एवा नो अग्ने अमृतेषु पूर्व्य धीष् पीपाय बृहद्दिवेषु मानुषा ।
दुहाना धेनुर् वृजनेषु कारवे त्मना शतिनम् पुरुरूपम् इषणि ॥ २.००२.०९ ॥
वयम् अग्ने अवृता वा सुवीर्यम् ब्रह्मणा वा चितयेमा जनाँ अति ।
अस्माकं द्युम्नम् अधि पञ्च कृष्टिषूच्चा स्व १ र् ण शुशुचीत दुष्टरम् ॥ २.००२.१० ॥
स नो बोधि सहस्य प्रशंस्यो यस्मिन् सुजाता इषयन्त सूरयः ।

यम् अग्ने यज्ञम् उपयन्ति वाजिनो नित्ये तोके दीदिवांसं स्वे दमे ॥ २.००२.११ ॥
उभयासो जातवेदः स्याम ते स्तोतारो अग्ने सूरयश् च शर्मणि ।
वस्वो रायः पुरुश्चन्द्रस्य भूयसः प्रजावतः स्वपत्यस्य शग्धि नः ॥ २.००२.१२ ॥
ये स्तोतृभ्यो गोअग्राम् अश्वपेशसम् अग्ने रातिम् उपसृजन्ति सूरयः ।
अस्माञ् च तांश् च प्र हि नेषि वस्य आ बृहद् वदेम विदथे सुवीराः ॥ २.००२.१३ ॥

वैश्वानराय पृथुपाजसे विपो रत्ना विधन्त धरुणेषु गातवे ।
अग्निर् हि देवाँ अमृतो दुवस्यत्य् अथा धर्माणि सनता न दूदुषत् ॥ ३.००३.०१ ॥
अन्तर् दूतो रोदसी दस्म ईयते होता निषत्तो मनुषः पुरोहितः ।
क्षयम् बृहन्तम् परि भूषति द्युभिर् देवेभिर् अग्निर् इषितो धियावसुः ॥ ३.००३.०२ ॥
केतुं यज्ञानां विदथस्य साधनं विप्रासो अग्निम् महयन्त चित्तिभिः ।
अपांसि यस्मिन्न् अधि संदधुर् गिरस् तस्मिन् सुम्नानि यजमान आ चके ॥ ३.००३.०३ ॥
पिता यज्ञानाम् असुरो विपश्चिता विमानम् अग्निर् वयुनं च वाघताम् ।
आ विवेश रोदसी भूरिवर्पसा पुरुप्रियो भन्दते धामभिः कविः ॥ ३.००३.०४ ॥
चन्द्रम् अग्निं चन्द्ररथं हरिव्रतं वैश्वानरम् अप्सुषदं स्वर्विदम् ।
विगाहं तूर्णिं तविषीभिर् आवृतम् भूर्णिं देवास इह सुश्रियं दधुः ॥ ३.००३.०५ ॥
अग्निर् देवेभिर् मनुषश् च जन्तुभिस् तन्वानो यज्ञम् पुरुपेशसं धिया ।
रथीर् अन्तर् ईयते साधदिष्टिभिर् जीरो दमूना अभिशस्तिचातनः ॥ ३.००३.०६ ॥
अग्ने जरस्व स्वपत्य आयुन्य् ऊर्जा पिन्वस्व सम् इषो दिदीहि नः ।
वयांसि जिन्व बृहतश् च जागृव उशिग् देवानाम् असि सुक्रतुर् विपाम् ॥ ३.००३.०७ ॥
विश्पतिं यह्वम् अतिथिं नरः सदा यन्तारं धीनाम् उशिजं च वाघताम् ।
अध्वराणां चेतनं जातवेदसम् प्र शंसन्ति नमसा जूतिभिर् वृधे ॥ ३.००३.०८ ॥
विभावा देवः सुरणः परि क्षितीर् अग्निर् बभूव शवसा सुमद्रथः ।
तस्य व्रतानि भूरिपोषिणो वयम् उप भूषेम दम आ सुवृक्तिभिः ॥ ३.००३.०९ ॥
वैश्वानर तव धामान्य् आ चके येभिः स्वर्विद् अभवो विचक्षण ।
जात आपृणो भुवनानि रोदसी अग्ने ता विश्वा परिभूर् असि त्मना ॥ ३.००३.१० ॥
वैश्वानरस्य दंसनाभ्यो बृहद् अरिणाद् एकः स्वपस्यया कविः ।
उभा पितरा महयन्न् अजायताग्निर् द्यावापृथिवी भूरिरेतसा ॥ ३.००३.११ ॥

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवाँ इभेन ।
तृष्वीम् अनु प्रसितिं द्रूणानो ऽस्तासि विध्य रक्षसस् तपिष्ठैः ॥ ४.००४.०१ ॥
तव भ्रमास आशुया पतन्त्य् अनु स्पृश धृषता शोशुचानः ।
तपूंष्य् अग्ने जुह्वा पतंगान् असंदितो वि सृज विष्वग् उल्काः ॥ ४.००४.०२ ॥
प्रति स्पशो वि सृज तूर्णितमो भवा पायुर् विशो अस्या अदब्धः ।
यो नो दूरे अघशंसो यो अन्त्य् अग्ने माकिष् टे व्यथिर् आ दधर्षीत् ॥ ४.००४.०३ ॥
उद् अग्ने तिष्ठ प्रत्य् आ तनुष्व न्य् अ १ मित्राँ ओषतात् तिग्महेते ।
यो नो अरातिं समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्य् अतसं न शुष्कम् ॥ ४.००४.०४ ॥
ऊर्ध्वो भव प्रति विध्याध्य् अस्मद् आविष् कृणुष्व दैव्यान्य् अग्ने ।
अव स्थिरा तनुहि यातुजूनां जामिम् अजामिम् प्र मृणीहि शत्रून् ॥ ४.००४.०५ ॥
स ते जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुम् ऐरत् ।

विश्वान्य् अस्मै सुदिनानि रायो द्युम्नान्य् अर्यो वि दुरो अभि द्यौत् ॥ ४.००४.०६ ॥
सेद् अग्ने अस्तु सुभगः सुदानुर् यस् त्वा नित्येन हविषा य उक्थैः ।
पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे विश्वेद् अस्मै सुदिना सासद् इष्टिः ॥ ४.००४.०७ ॥
अचामि ते सुमतिं घोष्य् अर्वाक् सं ते वावाता जरताम् इयं गीः ।
स्वश्वास् त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि धारयेर् अनु द्यून् ॥ ४.००४.०८ ॥
इह त्वा भूर्य् आ चरेद् उप त्मन् दोषावस्तर् दीदिवांसम् अनु द्यून् ।
क्रीळन्तस् त्वा सुमनसः सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवांसो जनानाम् ॥ ४.००४.०९ ॥
यस् त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न उपयाति वसुमता रथेन ।
तस्य त्राता भवसि तस्य सखा यस् त आतिथ्यम् आनुषग् जुजोषत् ॥ ४.००४.१० ॥
महो रुजामि बन्धुता वचोभिस् तन् मा पितुर् गोतमाद् अन्व् इयाय ।
त्वं नो अस्य वचसश् चिकिद्धि होतर् यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः ॥ ४.००४.११ ॥
अस्वप्नजस् तरणयः सुशेवा अतन्द्रासो ऽवृका अश्रमिष्ठाः ।
ते पायवः सध्र्यञ्चो निषद्याग्ने तव नः पान्त्व् अमूर ॥ ४.००४.१२ ॥
ये पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरितात् अरक्षन् ।
ररक्ष तान् सुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद् रिपवो नाह देभुः ॥ ४.००४.१३ ॥
त्वया वयं सधन्य् ऽ स् त्वोतास् तव प्रणीत्य् अश्याम वाजान् ।
उभा शंसा सूदय सत्यताते ऽनुष्ठुया कृणुह्य् अह्रयाण ॥ ४.००४.१४ ॥
अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रति स्तोमं शस्यमानं गृभाय ।
दहाशसो रक्षसः पाह्य् अ ऽ स्मान् द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात् ॥ ४.००४.१५ ॥

सुसमिद्धाय शोचिषे घृतं तीव्रं जुहोतन ।
अग्नये जातवेदसे ॥ ५.००५.०१ ॥
नराशंसः सुषूदतीमं यज्ञम् अदाभ्यः ।
कविर् हि मधुहस्त्यः ॥ ५.००५.०२ ॥
ईळितो अग्न आ वहेन्द्रं चित्रम् इह प्रियम् ।
सुखै रथेभिर् ऊतये ॥ ५.००५.०३ ॥
ऊर्णम्रदा वि प्रथस्वाभ्य् अ ऽ र्का अनूषत ।
भवा नः शुभ्र सातये ॥ ५.००५.०४ ॥
देवीर् द्वारो वि श्रयध्वं सुप्रायणा न ऊतये ।
प्र-प्र यज्ञम् पृणीतन ॥ ५.००५.०५ ॥
सुप्रतीके वयोवृधा यह्वी ऋतस्य मातरा ।
दोषाम् उषासम् ईमहे ॥ ५.००५.०६ ॥
वातस्य पत्मन्न् ईळिता दैव्या होतारा मनुषः ।
इमं नो यज्ञम् आ गतम् ॥ ५.००५.०७ ॥
इळा सरस्वती मही तिस्रो देवीर् मयोभुवः ।
बर्हिः सीदन्त्व् अस्रिधः ॥ ५.००५.०८ ॥
शिवस् त्वष्टर् इहा गहि विभुः पोष उत त्मना ।
यज्ञे-यज्ञे न उद् अव ॥ ५.००५.०९ ॥
यत्र वेत्थ वनस्पते देवानां गुह्या नामानि ।
तत्र हव्यानि गामय ॥ ५.००५.१० ॥

स्वाहाग्नये वरुणाय स्वाहेन्द्राय मरुद्भ्यः स्वाहा देवेभ्यो हविः ।

प्र नव्यसा सहसः सूनुम् अच्छा यज्ञेन गातुम् अव इच्छमानः ।
वृश्चद्वनं कृष्णयामं रुशन्तं वीती होतारं दिव्यं जिगाति ॥ ६.००६.०१ ॥
स श्वितानस् तन्यतू रोचनस्था अजरेभिर् नानदद्भिर् यविष्ठः ।
यः पावकः पुरुतमः पुरूणि पृथून्य् अग्निर् अनुयाति भवन् ॥ ६.००६.०२ ॥
वि ते विष्वग् वातजूतासो अग्ने भामासः शुचे शुचयश् चरन्ति ।
तुविम्रक्षासो दिव्या नवग्वा वना वनन्ति धृषता रुजन्तः ॥ ६.००६.०३ ॥
ये ते शुक्रासः शुचयः शुचिष्मः क्षां वपन्ति विषितासो अश्वाः ।
अध भ्रमस् त उर्विया वि भाति यातयमानो अधि सानु पृश्नेः ॥ ६.००६.०४ ॥
अध जिह्वा पापतीति प्र वृष्णो गोषुयुधो नाशनिः सृजाना ।
शूरस्येव प्रसितिः क्षातिर् अग्नेर् दुर्वर्तुर् भीमो दयते वनानि ॥ ६.००६.०५ ॥
आ भानुना पार्थिवानि ज्रयांसि महस् तोदस्य धृषता ततन्थ ।
स बाधस्वाप भया सहोभि स्पृधो वनुष्यन् वनुषो नि जूर्व ॥ ६.००६.०६ ॥
स चित्र चित्रं चितयन्तम् अस्मे चित्रक्षत्र चित्रतमं वयोधाम् ।
चन्द्रं रयिम् पुरुवीरम् बृहन्तं चन्द्र चन्द्राभिर् गृणते युवस्व ॥ ६.००६.०७ ॥

प्र वो देवं चित् सहसानम् अग्निम् अश्वं न वाजिन हिषे नमोभिः ।
भवा नो दूतो अध्वरस्य विद्वान् त्मना देवेषु विविदे मितद्रुः ॥ ७.००७.०१ ॥
आ याह्य अग्ने पथ्या अनु स्वा मन्द्रो देवानां सख्यं जुषाणः ।
आ सानु शुष्मैर् नदयन् पृथिव्या जम्भेभिर् विश्वम् उशधग् वनानि ॥ ७.००७.०२ ॥
प्राचीनो यज्ञः सुधितं हि बर्हिः प्रीणीते अग्निर् ईळितो न होता ।
आ मातरा विश्ववारे हुवानो यतो यविष्ठ जज्ञिषे सुशेवः ॥ ७.००७.०३ ॥
सद्यो अध्वरे रथिरं जनन्त मानुषासो विचेतसो य एषाम् ।
विशाम् अधायि विश्पतिर् दुरोणे ऽग्निर् मन्द्रो मधुवचा ऋतावा ॥ ७.००७.०४ ॥
असादि वृतो वह्निर् आजगन्वान् अग्निर् ब्रह्मा नृषदने विधर्ता ।
द्यौश् च यम् पृथिवी वावृधाते आ यं होता यजति विश्ववारम् ॥ ७.००७.०५ ॥
एते द्युम्नेभिर् विश्वम् आतिरन्त मन्त्रं ये वारं नर्या अतक्षन् ।
प्र ये विशस् तिरन्त श्रोषमाणा आ ये मे अस्य दीधयन्न् ऋतस्य ॥ ७.००७.०६ ॥
नू त्वाम् अग्न ईमहे वसिष्ठा ईशानं सूनो सहसो वसूनाम् ।
इषं स्तोतृभ्यो मघवद्भ्य आनड् युयम् पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.००७.०७ ॥

आ नो विश्वाभिर् ऊतिभिर् अश्विना गच्छतं युवम् ।
दस्रा हिरण्यवर्तनी पिबतं सोम्यम् मधु ॥ ८.००८.०१ ॥
आ नूनं यातम् अश्विना रथेन सूर्यत्वचा ।
भुजी हिरण्यपेशसा कवी गम्भीरचेतसा ॥ ८.००८.०२ ॥
आ यातं नहुषस् पर्य् आन्तरिक्षात् सुवृक्तिभिः ।
पिबाथो अश्विना मधु कण्वानां सवने सुतम् ॥ ८.००८.०३ ॥
आ नो यातं दिवस् पर्य् आन्तरिक्षाद् अधप्रिया ।
पुत्रः कण्वस्य वाम् इह सुषाव सोम्यम् मधु ॥ ८.००८.०४ ॥

आ नो यातम् उपश्रुत्य् अश्विना सोमपीतये ।
स्वाहा स्तोमस्य वर्धना प्र कवी धीतिभिर् नरा ॥ ८.००८.०५ ॥
यच् चिद् धि वाम् पुर ऋषयो जुहूरे ऽवसे नरा ।
आ यातम् अश्विना गतम् उपेमां सुष्टुतिम् मम ॥ ८.००८.०६ ॥
दिवश् चिद् रोचनाद् अध्य् आ नो गन्तं स्वर्विदा ।
धीभिर् वत्सप्रचेतसा स्तोमेभिर् हवनश्रुता ॥ ८.००८.०७ ॥
किम् अन्ये पर्य् आसते ऽस्मत् स्तोमेभिर् अश्विना ।
पुत्रः कण्वस्य वाम् ऋषिर् गीर्भिर् वत्सो अवीवृधत् ॥ ८.००८.०८ ॥
आ वां विप्र इहावसे ऽहूत् स्तोमेभिर् अश्विना ।
अरिप्रा वृत्रहन्तमा ता नो भूतम् मयोभुवा ॥ ८.००८.०९ ॥
आ यद् वां योषणा रथम् अतिष्ठद् वाजिनीवसू ।
विश्वान्य् अश्विना युवम् प्र धीतान्य् अगच्छतम् ॥ ८.००८.१० ॥
अतः सहस्रनिर्णिजा रथेना यातम् अश्विना ।
वत्सो वाम् मधुमद् वचो ऽशंसीत् काव्यः कविः ॥ ८.००८.११ ॥
पुरुमन्द्रा पुरूवसू मनोतरा रयीणाम् ।
स्तोमम् मे अश्विनाव् इमम् अभि वह्नी अनूषाताम् ॥ ८.००८.१२ ॥
आ नो विश्वान्य् अश्विना धत्तं राधांस्य् अह्रया ।
कृतं न ऋत्वियावतो मा नो रीरधतं निदे ॥ ८.००८.१३ ॥
यन् नासत्या परावति यद् वा स्थो अध्य् अम्बरे ।
अतः सहस्रनिर्णिजा रथेना यातम् अश्विना ॥ ८.००८.१४ ॥
यो वां नासत्याव् ऋषिर् गीर्भिर् वत्सो अवीवृधत् ।
तस्मै सहस्रनिर्णिजम् इषं धत्तं घृतश्चुतम् ॥ ८.००८.१५ ॥
प्रास्मा ऊर्जं घृतश्चुतम् अश्विना यच्छतं युवम् ।
यो वां सुम्नाय तुष्टवद् वसूयाद् दानुनस् पती ॥ ८.००८.१६ ॥
आ नो गन्तं रिशादसेमं स्तोमम् पुरुभुजा ।
कृतं नः सुश्रियो नरेमा दातम् अभिष्टये ॥ ८.००८.१७ ॥
आ वां विश्वाभिर् ऊतिभिः प्रियमेधा अहूषत ।
राजन्ताव् अध्वराणाम् अश्विना यामहूतिषु ॥ ८.००८.१८ ॥
आ नो गन्तम् मयोभुवा ऋश्विना शम्भुवा युवम् ।
यो वां विपन्यू धीतिभिर् गीर्भिर् वत्सो अवीवृधत् ॥ ८.००८.१९ ॥
याभिः कण्वम् मेधातिथिं याभिर् वशं दशव्रजम् ।
याभिर् गोशर्यम् आवतं ताभिर् नो ऽवतं नरा ॥ ८.००८.२० ॥
याभिर् नरा त्रसदस्युम् आवतं कृत्व्ये धने ।
ताभिः ष्व् अ १ स्माँ अश्विना प्रावतं वाजसातये ॥ ८.००८.२१ ॥
प्र वां स्तोमाः सुवृक्तयो गिरो वर्धन्त्व् अश्विना ।
पुरुत्रा वृत्रहन्तमा ता नो भूतम् पुरुस्पृहा ॥ ८.००८.२२ ॥
त्रीणि पदान्य् अश्विनोर् आविः सान्ति गुहा परः ।
कवी ऋतस्य पत्मभिर् अर्वाग् जीवेभ्यस् परि ॥ ८.००८.२३ ॥

परि प्रिया दिवः कविर् वयांसि नस्योर् हितः ।

सुवानो याति कविक्रतुः ॥ ९.००९.०१ ॥
प्र-प्र क्षयाय पन्यसे जनाय जुष्टो अद्रुहे ।
वीत्य् अर्ष चनिष्ठया ॥ ९.००९.०२ ॥
स सूनुर् मातरा शुचिर् जातो जाते अरोचयत् ।
महान् मही ऋतावृधा ॥ ९.००९.०३ ॥
स सप्त धीतिभिर् हितो नद्यो अजिन्वद् अद्रुहः ।
या एकम् अक्षि वावृधुः ॥ ९.००९.०४ ॥
ता अभि सन्तम् अस्तृतम् महे युवानम् आ दधुः ।
इन्दुम् इन्द्र तव व्रते ॥ ९.००९.०५ ॥
अभि वह्निर् अमर्त्यः सप्त पश्यति वावहिः ।
क्रिविर् देवीर् अतर्पयत् ॥ ९.००९.०६ ॥
अवा कल्पेषु नः पुमस् तमांसि सोम योध्या ।
तानि पुनान जङ्घनः ॥ ९.००९.०७ ॥
नू नव्यसे नवीयसे सूक्ताय साधया पथः ।
प्रत्नवद् रोचया रुचः ॥ ९.००९.०८ ॥
पवमान महि श्रवो गाम् अश्वं रासि वीरवत् ।
सना मेधां सना स्वः ॥ ९.००९.०९ ॥

ओ चित् सखायं सख्या ववृत्यां तिरः पुरू चिद् अर्णवं जगन्वान् ।
पितुर् नपातम् आ दधीत वेधा अधि क्षमि प्रतरं दीध्यानः ॥ १०.०१०.०१ ॥
न ते सखा सख्यं वष्ट्य् एतत् सलक्ष्मा यद् विषुरूपा भवाति ।
महस् पुत्रासो असुरस्य वीरा दिवो धर्तार उर्विया परि ख्यन् ॥ १०.०१०.०२ ॥
उशन्ति घा ते अमृतास एतद् एकस्य चित् त्यजसम् मर्त्यस्य ।
नि ते मनो मनसि धाय्य् अस्मे जन्युः पतिस् तन्व १.म् आ विविश्याः ॥ १०.०१०.०३ ॥
न यत् पुरा चकृमा कद् ध नूनम् ऋता वदन्तो अनृतं रपेम ।
गन्धर्वो अप्स्व् अप्या च योषा सा नो नाभिः परमं जामि तन् नौ ॥ १०.०१०.०४ ॥
गर्भे नु नौ जनिता दम्पती कर् देवस् त्वष्टा सविता विश्वरूपः ।
नकिर् अस्य प्र मिनन्ति व्रतानि वेद नाव् अस्य पृथिवी उत द्यौः ॥ १०.०१०.०५ ॥
को अस्य वेद प्रथमस्याह्नः क ईं ददर्श क इह प्र वोचत् ।
बृहन् मित्रस्य वरुणस्य धाम कद् उ ब्रव आहनो वीच्या नॄन् ॥ १०.०१०.०६ ॥
यमस्य मा यम्य १.ं काम आगन् समाने योनौ सहशेय्याय ।
जायेव पत्ये तन्वं रिरिच्यां वि चिद् वृहेव रथ्येव चक्रा ॥ १०.०१०.०७ ॥
न तिष्ठन्ति न नि मिषन्त्य् एते देवानां स्पश इह ये चरन्ति ।
अन्येन मद् आहनो याहि तूयं तेन वि वृह रथ्येव चक्रा ॥ १०.०१०.०८ ॥
रात्रीभिर् अस्मा अहभिर् दशस्येत् सूर्यस्य चक्षुर् मुहुर् उन् मिमीयात् ।
दिवा पृथिव्या मिथुना सबन्धू यमीर् यमस्य बिभृयाद् अजामि ॥ १०.०१०.०९ ॥
आ घा ता गच्छान् उत्तरा युगानि यत्र जामयः कृणवन्न् अजामि ।
उप बर्बृहि वृषभाय बाहुम् अन्यम् इच्छस्व सुभगे पतिम् मत् ॥ १०.०१०.१० ॥
किम् भ्रातासद् यद् अनाथम् भवाति किम् उ स्वसा यन् निर्ऋतिर् निगच्छात् ।
काममूता बह्व ए ३ तद् रपामि तन्वा मे तन्व १.ं सम् पिपृग्धि ॥ १०.०१०.११ ॥

न वा उ ते तन्वा तन्व १ं सम् पपृच्याम् पापम् आहुर् यः स्वसारं निगच्छात् ।
अन्येन मत् प्रमुदः कल्पयस्व न ते भ्राता सुभगे वष्ट्य् एतत् ॥ १०.०१०.१२ ॥
बतो बतासि यम नैव ते मनो हृदयं चाविदाम ।
अन्या किल त्वां कक्ष्येव युक्तम् परि ष्वजाते लिबुजेव वृक्षम् ॥ १०.०१०.१३ ॥
अन्यम् ऊ षु त्वं यम्य् अन्य उ त्वाम् परि ष्वजाते लिबुजेव वृक्षम् ।
तस्य वा त्वम् मन इच्छा स वा तवाधा कृणुष्व संविदं सुभद्राम् ॥ १०.०१०.१४ ॥
तस्य वा त्वम् मन इच्छा स वा तवाधा कृणुष्व संविदं सुभद्राम् ॥ १०.०१०.१४ ॥